

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเฝ้าระวังผู้ต้องขังคดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ” มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว คดียาเสพติด ๒) เพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค ในการแก้ไขผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว คดียาเสพติด และ ๓) เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกันผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว คดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว อายุประมาณ ๑๘-๒๕ ปี ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด จำนวน ๒๔๔ คน จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั้งสิ้น ๖ แห่ง ได้แก่ ทัณฑสถานหญิงกลาง ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น เรือนจำกลางระยอง และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา ส่วนการจัดทำข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ โดยกำหนดค่านัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว อายุประมาณ ๑๘-๒๕ ปี ที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั้ง ๖ แห่ง จำนวน ๒๒ คน สรุปผลการศึกษาดังนี้

ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นเพศชาย นับถือศาสนาพุทธ มีอายุระหว่าง ๒๔-๒๕ ปี อายุที่กระทำความผิดครั้งแรกคือ ต่ำกว่า ๑๘ ปี อายุที่กระทำความผิดครั้งที่ ๒ อยู่ระหว่าง ๒๑-๒๓ ปี อายุที่กระทำความผิดครั้งที่ ๓ อยู่ระหว่าง ๑๘-๒๐ ปี มีระยะเวลาที่ต้องโทษครั้งแรกถึงครั้งที่ ๓ น้อยกว่า ๒ ปี สถานภาพโสด จบการศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ ๔,๐๐๑-๖,๐๐๐ บาท/เดือน เป็นบุตรลำดับที่ ๑ บิดามารดาแยกกันอยู่ ได้อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา ก่อนต้องโทษ ฐานะทางบ้านปานกลาง ที่อยู่ของชุมชนเป็นเขตเมือง เป็นบ้านของตนเอง ลักษณะสภาพแวดล้อมในชุมชนเป็นชุมชนเมือง ส่วนใหญ่ผู้ต้องขังได้กระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ในภาพรวมที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในระดับปานกลาง แต่ละด้านพบว่า ด้านครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในระดับปานกลาง ด้านสังคมมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในระดับมาก ส่วนด้านสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการลงโทษและการแก้ไขฟื้นฟูมีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในระดับปานกลาง การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับอายุเมื่อกระทำความผิดครั้งแรก ระยะเวลาที่ต้องโทษครั้งแรก การประกอบอาชีพก่อนต้องโทษ มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดใน ๒ ลักษณะ คือ ๑) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดครั้งแรก ได้แก่ ธรรมชาติแห่งช่วงวัยของวัยรุ่น คือ ความคึกคะนอง การอยากรู้อยากเห็น สาเหตุอันเนื่องมาจากเพื่อน ปัญหาความกดดันจากครอบครัว สาเหตุความจำเป็นด้านอาชีพและปากท้อง เกิดและเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยยาเสพติด และ ๒) ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ คือ ความอ่อนแอภายในจิตใจของตนเอง การกลับสู่สิ่งแวดล้อมทางสังคมเดิม เรื่องเกี่ยวกับเงินและการอยู่รอด ระยะเวลาที่ถูกคุมขังในครั้งแรกส่วนใหญ่ไม่รุนแรง ทำให้ผู้ต้องขังบางคนไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดอีก

ส่วนปัญหา/ข้อจำกัดในการป้องกันและแก้ไขมิให้ผู้ต้องขังกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด พบว่า ๑) กระบวนการบำบัดฟื้นฟูด้วยโปรแกรมแก้ไขพื้นฐานต่าง ๆ อาทิ การให้บริการด้านการศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นอาชีวบำบัด ตลอดจนการอบรมศีลธรรม จริยธรรมต่าง ๆ เป็นปัญหาข้อจำกัด การจัดให้มีการฝึกอาชีพที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังและตรงตามบริบททางสังคมเศรษฐกิจที่แท้จริง ๒) จำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้น เจ้าหน้าที่เรือนจำและทัณฑสถานไม่สามารถดำเนินการควบคุมแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและให้สวัสดิการต่าง ๆ กับผู้ต้องขังได้อย่างมีประสิทธิภาพ งบประมาณมีจำกัด ๓) เมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกไปจากเรือนจำ/ทัณฑสถานแล้ว กระบวนการติดตาม ดูแลพฤติกรรมเป็นไปได้อย่าง ๔) สังคมโดยภาพรวมมีความเลื่อมใสศรัทธาอ่อนแอ ไม่ว่าจะเป็นความล้มเหลวของระบบป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศ

ข้อเสนอแนะต่อระบบเฝ้าระวังปัญหา : แนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญห ผู้ต้องขังวัยหนุ่ม-สาว คดียาเสพติดมิให้กระทำผิดซ้ำ ๑) การสร้างและพัฒนาให้เกิดระบบ/โครงการ/กิจกรรมที่เสริมสร้างความเข้มแข็งภายในจิตใจแก่ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดที่มีประสิทธิภาพ ๒) ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการในการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังต้องอยู่บนฐานของความเป็นจริง รวมทั้งการสร้างและพัฒนาโปรแกรมที่เฉพาะเจาะจงในการแก้ไขปัญหการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขัง ๓) สร้างและพัฒนาระบบที่ช่วยให้มีการประดับประดา/หนุนช่วยผู้ต้องขังที่พ้นโทษ เช่น การสร้างศูนย์รับเรื่องตามจังหวัดต่าง ๆ ๔) การให้ความสำคัญกับการถอดบทเรียนการทำงานของเรือนจำ/ทัณฑสถานที่มีผลงานโดดเด่นในการสร้างระบบกลไกที่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหการกระทำผิดซ้ำได้อย่างเป็นรูปธรรมในฐานะนวัตกรรมใหม่ ๕) พัฒนาให้มีระบบวัดและประเมินผลสำเร็จในการอบรมแก้ไขผู้กระทำผิด ด้านการเฝ้าระวังปัญหาในระดับสังคม คือ ๑) ช่วงวัยที่ต้องเฝ้าระวังเป็นอย่างมากคือ ช่วงอายุ ๑๒ ปี เป็นต้นไป การเฝ้าระวังจำเป็นต้องสร้างให้เกิดกิจกรรมที่ช่วยสร้างและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทางด้านความคิดและจิตใจแก่เด็ก โดยการใช้การศึกษาแบบทางเลือกซึ่งเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนากระบวนการทางความคิด ๒) ควรมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด ตลอดจนองค์ความรู้เกี่ยวกับโทษทางกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

This survey study focuses on three following objectives; 1) to investigate factors relates to re-offending of the young offenders, 2) to study problems and obstacles in rehabilitating the young offenders, 3) to find the solutions to deter re-offending among the young offenders. Data has been collected and analyzed from 248 questionnaires and unstructured 22 interviews with the young offenders. The questionnaires respondents aged between 18-25 years old, who were convicted on drug-related offenses and have been imprisoned in 6 correctional institutions; the Central Women Correctional Institution, the Central Correctional Institution for Young Offenders, Lampang Correctional Institution for Drug Addicts, Khon Kaen Correctional Institution for Drug Addicts, Rayong Central Prison, and Songkhla Correctional Institution for Drug Addicts. The data are statistically analyzed with chi-square values in statistical significance at the level of 0.05. Twenty two young offenders, aged between 18-25 years old, from these 6 correctional institutions are selected and given an unstructured interviews by the researchers.

Results of the study indicate that majority of the offenders are male, aged between 24-25 years old, and declared themselves as Buddhist. The majority of the offenders committed their first-time offense at the age under 18 years old. Most of the second offending occurred at age between 18-23 years old and 74.6 per cent of the respondents reported that the third-time offending occurred at age between 18-20 years old. The majority of sentencing for the offenses is less than 2 years of imprisonment. The majority of the respondent is single with the educational level at elementary school. More than half of them were wage laborers with income rate between 4,001-6,000 baht/month. The majority of the respondent is the first child of the family with separated or divorced parents. Most of the offenders has been convicted for second offense and living with their parents whose residences are in urban communities. Social environment factors such as associate with addicted friends, friends have been convicted and the family rejection on addicting behavior are closely related to re-offending. The study also found that the age at the first offense, term of imprisonment for the first offense, and the occupation of the offenders before arrested are found to be highly related to the re-offending.

According to the qualitative data, the consistent factors causing re-offending can be analyzed into 2 categories 1) the factor that brings about to the first offense is related to the characteristics

and the culture of youth; impetuosity, inquisitiveness, peer and family pressure, necessity to support their living, circumstance surrounded by drug or narcotic; 2) the factors that leads to the second and the third offenses are psychological and mental incompetence, high risk environment, and addictive behavior.

Problems and obstacles in drug rehabilitation programs include: 1) the basic correctional programs, such as education, career training, including moral education are not meet with the needs of the offenders. Training courses, especially, the career training do not suit to the need of the offenders and the demand of market 2) The officers and the correctional institutions are unable to control and to provide the basic needs thoroughly because of the raising number of offenders while the budget is limited 3) follow up process and supervision for the released offenders are limited 4) social environment is not supportive for prevent the re-offending behavior.

The study suggests that 1) effective psychological support programs should be created 2) the specific and suitable programs should be designed for individual offenders 3) the supporting systems for the released offenders such as to set up the service center in each district should be set up 4) the best practice for drug rehabilitation programs should be developed and implemented 5) assessing and evaluating measures for drug rehabilitation program should also be developed. The preventive programs should be set for the specific target group particularly the youth aged around 12 and upper. The preventive method should be combined with the activities that instill and moral support. The youth should be educated and acknowledged about the dangers of narcotics and the drug related law.